

Terug in Suriname

We zijn weer terug in Suriname. Ditmaal met z'n zessen. De meesten van jullie weten het natuurlijk al, maar op 12 juli werden we verblijd met de geboorte van Ruben. De geboorte ging voorspoedig en dankbaar mochten we opnieuw een gezonde zoon uit Gods handen ontvangen. Het zorgt voor een nieuwe dynamiek in het gezin. En met z'n allen ergens naar toe gaan, kost weer net even wat meer tijd. Maar het is ook weer genieten. Ruben is een vrolijke noot en Suriname lijkt hem prima te bevallen. Het kostte wel even tijd, vooral 's nachts, maar nu mag het goed gaan. De week dat we aankwamen begon hier de lange schoolvakantie. Dus Rianda kon het nog even rustig aan doen thuis, zonder twee keer per dag heen en weer te moeten rijden naar school. Omdat de jongens in Nederland ook al de zomervakantie hadden meegepakt, hebben we ter voorbereiding op het nieuwe schooljaar wel wat huiswerk gedaan. En zo zat Joas zich te verdiepen in de vaderlandse geschiedenis, is Tom begonnen met een typecursus en heeft Koen zijn eerste zinnestjes gelezen. Maar dit rustige beeld kantelde al snel toen Joas en zijn vriendje een ongelukje hadden met bukschieten. Dit resulteerde in een kogeltje in Joas z'n voet... Allereerst zijn we dankbaar dat het niet erger was. Tegelijkertijd moest het kogeltje wel operatief verwijderd worden. Dus dat betekende voor ons de medische molen in. En daarna controles. En medicijnen halen. En verband halen. En overal wachten. Ondertussen ging het met Koen ook niet lekker. Hij kreeg steeds meer last van vermoeidheid, hoofdpijn en diarree. Uiteindelijk bleek na onderzoeken dat hij twee vervelende parasieten had. Daarmee hadden we een tweede patiënt in huis en reed vooral Rianda behoorlijk vaak heen en weer naar de dokter, apotheek, winkel, ziekenhuis en drogisterij. Gelukkig

was het nog schoolvakantie, want dit kostte best veel tijd en energie. Was deze medische situatie al een tegenvaller, ook toen het schooljaar begon was het spannend. De schooldirecteur was namelijk ontslagen, maar er was nog geen opvolger aangesteld. Ook de teamsamenstelling van leerkrachten was op het laatste moment nog niet duidelijk. Gelukkig krijgen de jongens hier weinig van mee en gaan ze inmiddels gewoon lekker naar school.

Verlof

Het was weer goed om in Nederland te zijn. We schreven in de vorige nieuwsbrief dat we ook echt aan rust toe waren. Vanwege de geboorte van Ruben waren we een paar weken eerder dan gebruikelijk met verlof in Nederland. De jongens zijn een aantal weken naar school geweest in Krabbendijke. Wat vonden ze (en wij ook!) het heerlijk om op de fiets naar school te gaan. Oude vriendschappen werden weer aangehaald en nieuwe vriendjes zijn gevonden. De vrijheid en mogelijkheden hierin waren echt iets waar we allemaal van hebben genoten! We mochten ook presentaties geven en veel mensen ontmoeten tijdens verschillende gelegenheden. Vooral ook rondom de geboorte zijn we overweldigd door de vele kaartjes, cadeautjes en allerlei andere blijken van meeleven. Het deed ons erg goed en het heeft ons weer bemoeid! We doen deze bediening met MAF niet alleen! De laatste zondag dat we in Nederland waren, is Ruben gedoopt in onze thuisgemeente. Heel fijn dat dit mogelijk was, maar nog veel mooier om hem zo met het 'teken en zegel' van de doop te verbinden aan God en Zijn beloften!

Dat betekende voor ons de medische molen in

Onderweg naar Suriname, Ruben had z'n eigen bedje

Terug in Suriname, weer lekker Surinaams broodje vis!

Broers

MAF

Het was mooi om na drie maanden weer de MAF hangaar in te lopen. Maar ook een beetje dubbel, wetend dat de vliegoperatie twee maanden heeft stil gelegen en twee collega's zijn vertrokken en doorgestroomd naar andere MAF programma's. Twee nieuwe piloten stonden ondertussen te trappelen om te beginnen met vliegen. Helaas was dit voor ons verlof niet meer gelukt. Echter ook nu konden we niet gelijk beginnen met vliegen. Zowel ik als de andere instructeur moesten eerst onze verplichte trainingen inhalen, voordat we legaal konden vliegen. Ook dat was niet meer gelukt voor het verlof. Er was maar één vliegtuig beschikbaar, de andere machines waren nog niet klaar met onderhoud en modificaties. De trainingen werden wel gestart en het tweede vliegtuig met nieuwe instrumenten kwam ook gereed. Ondertussen kwamen er in een paar weken tijd maar liefst zes nieuwe collega's bij. Dit alles bij elkaar gaf een behoorlijke drukte en uitdagingen. Ook voor mij, omdat veel op mijn bordje terecht kwam en ik daarnaast ook als manager verantwoordelijkheden draag. Zo werden de eerste weken na het verlof uiteindelijk veel te druk en heb ik af en toe bewust even afstand genomen. Niet gezond zo kort na een verlof. Omdat ook andere processen niet lekker liepen is zelfs besloten de vliegoperatie weer stil te leggen voor twee weken. Ook persoonlijk werd het een strijd. God maakte me duidelijk dat ik op een verkeerde manier aan het werk was. Ik was aan het werk en God kwam op de tweede plaats. Maar God is zo trouw en geduldig! Ik liep vast, maar Hij niet. Uiteindelijk is het gekanteld. God heeft gesproken door Zijn woord, door mensen om ons heen, door preken. Zo enorm bemoedigend! Alles is niet meteen opgelost, maar bemoedigd en gesterkt zien we weer nieuwe perspectieven. Ook in het team bij MAF is een kleine reorganisatie gaande. Na wat frustraties en lastige gesprekken gebeuren er nu heel mooie dingen. Ook daarin zoeken we heel bewust in gebed naar Gods wijsheid en leiding. Dat levert bijzondere momenten en gesprekken op. God zegent dat! En zo verandert langzaam de sfeer, wordt er weer ouderwets gelachen en zetten we samen de schouders eronder. Om op die manier weer als een geoliede en bovenal gezegende machine te mogen functioneren. Dus nee, uitgezonden zijn is niet altijd leuk of makkelijk. Maar met God is het een ontzettend rijke periode die we niet graag zouden willen missen!

Van de TFC

Het verlof zit er weer op. Hier en in Suriname gaat het leven weer verder. De overgang naar het werk bij MAF was een moeilijke fase. We zijn God dankbaar dat Hij ook daarin leidde en zorgde. Voor ons als TFC was het fijn om Joop en Rianda met de kinderen weer in Nederland te ontmoeten, hier bij te praten en te horen over hun leven en werk in Suriname. Blijdschap kwam er in het gezin, een vierde zoon werd geboren! Er was in de afgelopen maanden veel meeleven van familie - vrienden - kennissen - gemeenteleden. En er waren, niet te vergeten, veel vriendjes die blij waren dat Joas, Tom en Koen weer in Nederland verbleven! Mooi is dat! Aan alles is te merken dat u als achterban hen niet bent vergeten! Dank voor uw betrokkenheid. En terwijl Joop en Rianda hun werk in de hitte van elke dag weer opgepakt hebben, wordt er hier met veel enthousiasme opnieuw een kledingbeurs georganiseerd. Er is in een paar dagen tijd weer heel veel werk verzet. De kasten van zeer veel moeders zijn weer opgeruimd en gevuld, mede dankzij het werk van al deze vrijwilligers! Wat is er weer een mooi bedrag voor de goede doelen opgehaald. Heel hartelijk dank allemaal!

Weer naar school!

Relaxte baby

Met nieuwe piloot onderweg

TFC Van Weele

TFCvanweele@gmail.com

Arjan de Dreu

Annelies Zuidweg

Arno Witsel

Hanneke Sinke

Huib Weststrate

Joop en Rianda van Weele

tel. 0611 46 2017, joopenrianda@gmail.com

Postadres:

MAF Suriname, t.a.v. fam. Van Weele

P.O. Box 2031, Paramaribo, Suriname

Giften steunfonds:

NL28 ABNA 0428 503861 t.n.v.

MAF Nederland, o.v.v.

Steunfonds Van Weele

Onze uitzending wordt mede mogelijk gemaakt door Zending Gereformeerde Gemeenten (www.zgg.nl)

Ontvangt u de nieuwsbrief nog niet digitaal/ op papier? Ga dan naar de website www.maf.nl, zoek onze pagina bij Internationale Staf en schrijf je in.

Hartelijke groet,
Joop en Rianda
Joas, Tom,
Koen, Ruben

